

No onkos tullut kesä

Me hytistiin vesisateessa autiolla koulun pihalla. Muinaisen kalenterin mukaan olisi pitänyt olla hanget korkeat nietokset.

Oli satanut taukoamatta. Kesään ja jalkapallokauteen oli ikuisuus. Nopeasti heikentyneelle järvenjäälle ei ollut asiaa. Lätkästä ei ollut enää toiveitakaan.

– Kohta on kaikki pelkkää aavikkoa! Eetu valitti. Se harmitteli, ettei ollut toivonut joulupukilta kamelia. Sillä se olisi voinut kulkea koulu-
matkat. Kaikki olisi kuolleet kateudesta, kun Eetu olisi lyönyt rahoiksi. Se olisi ajeluttanut

tyyppejä eurolla ympäri kenttää. Jos joku ei olisi suostunut maksamaan, Eetu olisi opettanut kamelin sylkemään.

– Joulupukki on vain joku köyhä äijä, jolla on tekoparta ja naamari, valistin Eetua. Ei Eetun porukoilla olisi kameliin paria tonnia. Enemmästä puhumattakaan. Rahtikin maksaisi maltaita.

Eetu ei luovuttanut.

– Mä vaihdan Maija Poppasen kameliin, se haaveili. – Siskosta voi saada parikin kamelia.

Kamelimaissa tækäläiset tytöt on kovaa valuuttaa.

Mä kysyin, osaako Eetu arabiaa ja mitä kautta se aikoo hoidella kaupankäynnin.

Eetu muisti, että meidän koulussa on kolmannella luokalla somali. Siltä saisi lisätietoja.

Mä huomautin, ettei Hassan ole ikinä käynyt-kään Somaliassa. Sen isäkin on muuttanut Mogadishusta Suomeen jo sylivauvana.

Eetu käski mun olla kannustavampi. Ihmisen piti yrittää vaikuttaa asioihin eikä heti luovuttaa.

Mä kysyin, miten me muka voitaisiin vaikuttaa ilmastonmuutokseen.

– Esimerkiksi lopettamalla pieremisen.

Metaani nimittäin lämmittää ilmastoja, Eetu tiesi.

Mä sanoin lähteväni kotiin nukkumaan.

Me huomattiin yhtä aikaa Jonnen isän Mersu, jonka ikkunoista kurkki Hippolan lätkätyyppien naamoja. Ne oli menossa kiekkotreeneihin kaupungin jäähalliin.

– Niin epistä, Eetu mutisi.

Se sieppasi mun märän pipon ja viskasi sen vaahteran oksalle.

Mä riistin Eetun lippiksen ja nakkasin sen piponi perään. Lippis mätkähti maahan.

Eetu anasti mun lapasen. Kinnas laskeutui nätisti pipon viereen. Mä otin vauhtia ja sinkosin lippiksen uudestaan. Se näytti pysähtyvän pipon ja lapasen kaveriksi, mutta tupsahti sittenkin maahan.

Eetu yritti saada multa lenkkarin jalasta lingo-takseen sen puuhun. Mä pyllähdin märkään hiekkään ja manasin.

Janita ja Alima pyöräili kentälle.

– Pelaatteko te korista? Janita ihmetteli.

– Heittikö joku teidän kamat puuhun? Alima paheksui.

Ponkaisin pystyyn ja lennätin vielä kerran Eetun lippiksen. Se jäi oksalle kiikkumaan.

Janita koputti päätään.

Alima noukki maasta kiven ja paiskasi sen kohti oksaa. Pipo mätkähti maahan. Lapanen seurasi sitä. Lippis keikkui hetken, mutta laskeutui sekin läjän päälle.

– Kolmen pisteen heitto! Eetu hihkaisi.